

Čís. 10704.

Stalo-li se ve lhůtě, v níž bylo lze odvolati soudní smír, tvořící exekuční titul, ujednání, jímž se zavázal vymáhající věřitel k plnění, vzhledem k čemuž nebyl pak smír dlužníkem odvolán, jest dodatečné ujednání považovati za smlouvu zcela samostatnou, jež nesouvisí s vlastním exekučním titulem a není nesplnění ujednání toho skutečností zrušující nárok ze soudního smíru (§ 35 ex. ř.).

(Rozh. ze dne 18. dubna 1931, Rv I 579/30).

Dne 5. června 1929 byl ve sporu o zaplacení 5.000 Kč uzavřen soudní smír, podle něhož se manželé H-ovi zavázali zaplatiti Josefu N-ovi 2.600 Kč do 30. června 1929. Smír byl uzavřen pod odkládací výminkou, že se stane právoplatným, nebude-li manželé H-ovými do deseti dnů odvolán podáním na soud. Po sepsání smíru, avšak ještě než uplynula lhůta k jeho odvolání, shodli se právní zástupci stran o tom, že Josef N. provede opravy žádané dle dopisu ze dne 10. července 1929 a že manželé H-ovi přistoupí-li Josef N. na jejich podmínku, svůj závazek podle smíru splní a smír nevypoví. Manželé H-ovi v desetidenní lhůtě na rozmyšlenou smír neodvolali, Josef N. však žádné opravy neprovedl. Zdráhali se proto manželé H-ovi zaplatiti částku, na níž se podle smíru shodli. Proti exekuci, vedené na základě onoho smíru Josefem N-em, žalovali manželé H-ovi o nepřipustnost exekuce z důvodu § 35 ex. ř., odvolávající se na dodatečné ujednání, které Josef N. nesplnil. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Oba nižší soudy žalobu, domáhající se zrušení exekuce, zamítly, a dovolání, směřující proti potvrzujícímu rozsudku odvolacího soudu, vytýká mu z důvodu čís. 4 § 503 c. ř. s. nesprávné právní posouzení ve dvou směrech, považujíc jednak za nesprávný názor, že vznik exekučního titulu nastal teprve po uplynutí lhůty stanovené k odvolání smíru, takže se dohoda o tom, že žalovaný opraví vady v dopise ze dne 10. června 1929 uvedené stala před vznikem exekučního titulu, jednak že dodatečná smlouva je úplně samostatná, jež s vlastním exekučním titulem nesouvisí. Vývodům dovolání nelze přisvědčiti. Odvolací soud právem nepovažoval dodatečné ujednání stran o provedení oprav žalovaným, i když se stalo ve lhůtě stanovené k odvolání smíru, za skutečnost nárok zrušující, nýbrž za smlouvu úplně samostatnou, jež s vlastním exekučním titulem nemá nic společného. Byloť ujednáním tím jen stanoveno, že žalobci neodvolají smír, když žalovaný provede ještě žádané opravy. Sjednanou dohodou nebylo na platnosti smíru nic změněno, zejména nebyl smír tímto ujednáním zrušen ani doplněn, nýbrž přistoupení žalovaného na dodatečné opravy bylo jen pohnutkou pro žalobce,

že smír neodvolali. I bez tohoto dodatečného ujednání mohli žalobci odvolati smír v desetidenní lhůtě na rozmýšlenou. Jestliže tak neučinili, stal se smír bez výhrady právoplatným exekučním titulem, z něhož žalovanému vzešel nárok na zaplacení částky smírem ujednané. Z dodatečného ujednání vzešel žalobcům jen samostatný žalobní nárok na provedení slíbených oprav, nic více. Podle toho, co dolíčeno, netřeba se obíratí otázkou, zda jest počítati vznik exekučního titulu od sepsání smíru, či ode dne, kdy se končila žalobcům lhůta k jeho odvolání, neboť tato okolnost jest v souzeném případě právně nerozhodná.

Čís. 10705.

Byla-li strana zastupována v advokátském sporu v první stolici advokátem A., odvolání však podal a stranu v odvolacím řízení zastupoval advokát B., rozsudek odvolacího soudu byl doručen advokátu A., jehož procesní plná moc nebyla zrušena, jest lhůtu k dovolání počítati od tohoto doručení, třebas advokát A. rozsudek odvolacího soudu vrátil a soud ho pak doručil advokátu B., jenž podal o něho dovolání po uplynutí původní dovolací lhůty.

(Rozh. ze dne 18. dubna 1931, Rv I 802/30.)

Žalobce byl v advokátském sporu zastoupen advokátem Dr. Emilem P-em. Odvolání z rozsudku prvního soudu podal a žalobce v opravném řízení zastupoval advokát Dr. Václav V. Rozsudek odvolacího soudu byl pro žalobce doručen Dr. Emilu P-ovi dne 19. prosince 1929. Dr. Emil P. podáním ze dne 15. ledna 1930 vrátil rozsudek, ježž soud dal potom doručiti dne 27. ledna 1930 Dr. Václavu V-ovi, který podal dovolání dne 8. února 1930.

Nejvyšší soud dovolání odmítl.

Důvody:

Žalobce byl v souzeném advokátském sporu zastoupen advokátem Dr. Emilem P-em, jenž se vykázal procesní plnou mocí ze dne 2. března 1928. Odvolání z rozsudku prvního soudu podal a žalobce v řízení opravném zastupoval advokát Dr. Václav V., vykázav se procesní plnou mocí ze dne 26. září 1929. V procesních spisech není však ani zmínky o tom, že procesní plná moc udělená žalobcem Dr. Emilu P-ovi byla podle § 36 c. ř. s. zrušena odvoláním anebo výpovědí, takže se všechna doručení souzené právní rozepře se týkající mohla podle § 93 první odstavce c. ř. s. platně dítí též tomuto zmocněnci. Vždyť zákon nebrání tomu, by si strana nepřibírala i více advokátů (§§ 41 třetí odstavec a 90 c. ř. s.), a má-li strana několik zástupců zmocněných přijímati soudní doručení, pokládá se podle § 90 c. ř. s. doručení za vykonané, odevzdá-li se jednomu z těchto zástupců stejnopis písemnosti, kterou jest doručiti. Rozsudek odvolacího soudu byl pro žalobce doručen Dr. Emilu P-ovi